

РЕШЕНИЕ

№ 7200

гр. София, 28.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 03.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **13025** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал. 3 във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано е по жалба на Х. А. Г., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] - непридружен непълнолетен, настанен в ПМЗ-РПЦ-[жк], представляван от назначена от НБНН адв. К. К.- САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, офис 11, срещу Решение № 12087 от 20.11.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република Б., с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут по негова молба за международна закрила с вх. № ОК-13-1696 от 02.09.2024 г. на РПЦ С..

С жалбата се иска отмяна на решението, като нищожно поради липса на компетентност на органа, издал акта, както и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с административно-производствените правила. Наведени са доводи, че административният орган неправилно и в противоречие с материалния закон, при съществени процесуални нарушения е провел интервюто при липса на социален работни. Счита, че Решението не съдържа конкретни мотиви относно липсата на основанията на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Твърди, че административният орган неправилно е приел, че по отношение на Х. Г. не се установява наличието на реална опасност от

тежки посегателства, визирани в разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Излага аргументи за най-добрия интерес на детето, който счита, че в този случай не е отчетен. Подробни съображения в тази насока са релевирани в депозираната жалба, иска се съдът да постанови отмяна на решението и върне преписката за ново произнасяне по молбата за закрила.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се явява лично и се представлява от адв. К., която в ход по същество и в писмена защита претендира основателност на жалбата. Счита, че не е в негов интерес да живее в С. и справка за ситуацията в С. към 14.01.2025г. като необективна, не била изготвена въз основа на ръководството на Агенцията на ЕС в областта на убежището. Счита и справка за неотнормима към спора, тъй като не съдържа никакви данни относно положението на непълнолетните лица като жалбоподателя и за набирането им за военна служба, не била актуална и към датата на съдебното заседание, предвид динамичната обстановка в С.. И в писмена защита изтъква доводите си за некомпетентност на ответника да издаде оспореното решение. Претендира, че решението на ответника е нищожно на основание чл.25 от Директива 2013/33 за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила. Позовава се на изискванията за заемане на длъжността председател на ДАБ, предвидени по ЗУБ (чл.48 и чл.49) и на изискването по директивата, решението на решаващия орган да се изготви от служител, който притежава необходимите познания за специфичните нужди на непълнолетните. Последното изискване произтичало пряко от чл.25, буква б) от Директивата, а същата била транспонирана неправилно в българския закон и поради това имала пряко действие. Също пледира, че решението е издадено в предвидената форма, но при съществени нарушения на материалния закон и на процесуалните правила поради следното в обобщение:

- идентично изискване и към органа, провел личното интервю с оспорващия
- липсвали доказателства за обективност и безпристрастност на становището на интервюиращия орган.
- в решението не са обсъдени никакви данни, заявени на интервюто от оспорващия.
- не били спазени стандартите за изготвяне на справка за ситуацията в С. – указания от април 2024г.
- ВКБООН относно спирането на обработката на молбите за убежище и връщането на граждани на С. призовава държавите да осигуряват достъп до територия, убежище и закрила на лицата, които търсят безопасност, която включвала и принципа за забрана за връщане, всички бежанци имали право да се завърнат в страната си по произход в избран от тях момент
- мотивите на решението за отказ за хуманитарен статут определя като общи и не засягали децата; обстановката в Д. А. била нестабилна, а изводите, че не съществува риск на територията на обичайното му пребиваване – определя като необосновани
- Позовава се на т. 53, 54 – 61, както и диспозитива на решението на СЕС по преюдициално дело С-238/2019г., като счита, че в нарушение на правото на ЕС административният орган не приложил презумпцията, че отказът да се отбие военната служба при условията, уточнени в чл.9, параграф 2 , буква д) от Директива 2011/95 е свързан с едно от петте основания, припомнени в чл.10 от нея и като компетентен орган не е проверил правдоподобността на тази връзка с оглед на всички разглеждани обстоятелства. По тези съображения адв. К. иска от съда да отмени изцяло оспореното по делото решение и на оспорващия да бъде предоставен статут на бежанец,

респективно хуманитарен статут.

Жалбоподателят, лично пред съда заяви, че е от източната част на С., която е под ръководството на кюрдите и ако се върне при тях, ще го въоръжат и задължително ще трябва да се бие. Споделя, че чува роднините си веднъж седмично и желае да се събере със семейството си, ако му се даде възможност. Заявява, че търси трета сигурна държава, където да живее нормално. Твърди, че решението да напусне С. е взето от цялото му семейство, за да се съберат в сигурна страна. Споделя още, че преди седмица, неговите двама вуйчовци да били убити и семейството му се е преместило при кюрдите в търсене на по-сигурно място. Не е наясно сега как е положението. Желает да остане в Б. и да дойдат всичките членове на семейството му.

Ответникът –Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, в с.з. се представлява от юрисконсулт Г., която оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли поради съображения в административния акт. Правилно е приложен материалният закон. Спазени са административно-производствените правила. Моли Съда, да вземе предвид, приложения протокол от проведеното интервю с чуждия гражданин, по време на което не е присъствал социален работник, но е присъствала и адв. К., която охранява интересите на жалбоподателя, а две седмици по-късно е представен и социалния доклад. Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор В., който намира решението на ДАБ като правилно и законосъобразно, издадено в съответствие със закона.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба с вх. № ОК-13-1696 от 02.09.2024 г. по описа РПЦ-С. до Председател на ДАБ при МС от Х. А. Г., с която чужденецът е поискал предоставяне на международна закрила от Република Б.. На основание чл. 58, ал. 4 от ЗУБ, молбата за предоставяне на международна закрила е изпратена до компетентния административен орган – Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република Б. /ДАБ-МС при РБ/. Молителят е регистриран като Х. А. Г., ЛНЧ: [ЕГН], лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение: неженен. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

От административния орган е прието, че Х. А. Г. е непридружен непълнолетен съгласно пар.1, т.4 от ДР на ЗУБ. В хода на административното производство сирийският гражданин е представляван от адвокат, назначен от НБПП. Както и от социален работник от отдел Закрила на детето, назначен със заповед на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ по местоживееене. С Решение № 2103/09.09.2024 г. на председателя на Националното бюро за правна помощ, на основание чл.25, ал.1 и ал.3 от ЗУБ, на непълнолетното лице е назначен и същото представлявано ефективно в производството по молбата му за закрила от адв. К. К., както и пред съда.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република Б., включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в

потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично /л. 75/. Съставена е Е. дактилоскопна карта с референтен номер: В.. С писмо рег. № 16069/04.09.2024 г. на ДАБ-МС, директорът на РПЦ- [населено място] е изискал от директора на Специализирана дирекция „М“ - Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) писмено становище по постъпилата молба за международна закрила. С писмо рег. № М-16800 от 08.10.2024 г. директорът на специализирана дирекция "М" - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

От данните от проведеното на 14.10.2024 г. интервю, обективизирано в Протокол с рег. № 16069, представените от жалбоподателя и служебно събраните от ответника доказателства се установява, че Х. А. Г. е напуснал страната си по произход един месец преди проведеното интервю и е преминал нелегално в Т., където е останал за период от 15 дни, след което, на 01.09.2024 г. е преминал нелегално на българска територия. Твърди, че негова цел е била Б., тъй като процедурите за събиране на семейство са по-ускорени. Жалбоподателят е посочил още, че решението да напусне С. е било взето от него и от цялото му семейство, с цел той да извърши процедурата за събиране на семейство. Посочва, че на територията на Федерална република Германия пребивава легално неговата леля и братовчед. Въпреки, че първоначално чужденецът заявява, че желае производството да се разглежда при леля му, в хода на интервюто заявява, че желае производството му да се разглежда именно в Б.. Същото мотивира с това, че негова цел е да се събере със семейството му и е чувал, че процедурите в Б. са ускорени, а в Германия, същото отнема близо две години.

Чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрила с причини от личен и икономически характер, като посочва и общото положение и войната в С.. Допълва, че с властите в страната си по произход не е имал проблеми заради етническата си принадлежност изповядваната от него религия. Не е членувал в политически партии или организации, не е бил арестуван, съден или осъждан от официалните власти в държавата си по произход. Посочва, че не подлежи на военна служба, тъй като няма навършени съответните години.

Х. А. Г. разказва още, че в С. е живял в [населено място], обл. Д. А., като селото се намира на един час път с автомобил от [населено място]. Понастоящем, родителите му, четиримата му братя и трите му сестри се намират в дома им в селото, както и двамата негови чичовци. Търсецията закрила споделя, че семейството му не е напуснало заедно с него страната поради финансови затруднения. Посочва, че за да напусне той, са взели пари назаем. Жалбоподателят пояснява още, че селото му е под контрола на арабски племена, като същите не са групировки и не са на страната на властите, но периодично влизат в сблъсъци с кюрдските сили. Заявява, че не е женен и няма деца. В С. е учил до 4 клас, и не е работил в страната си по произход.

Търсецията закрила посочва, че все още не подлежи на военна служба, като твърди, че при навършване на пълнолетие ще подлежи на служба при редовната сирийска армия, ако се живее в район под техен контрол. Споделя, че самите власти нямат присъствие в района му от 8-9 години и не е получавал призовка или повиквателни и не е бил търсен за служба. Молителят посочва, че не е имал проблеми с властите в страната му по произход.

Сирийският гражданин разказва, че цял живот е живял в селото и там винаги е имало война, като е бил свидетел на бомбардировки. Заявява, че в периода от 2016 г.- 2021 г.

е имало присъствие на групировката Ислямска държава, след което същите са се оттеглили поради появата на кюрдски сили, а от 2023 г. контрола са поели арабски племена. Твърди, че за последен път в селото е имало сблъсъци през 2022 г., когато е имало конфликт между кюрдските сили и арабски племена, в селото и в околностите. Заявява, че след 2022 г. е имало леки инциденти между кюрдските сили и арабски племена. Споделя, че през 2019 г. при обстрел със снаряди е пострадал баща му, който е получил травма в крака и крайникът е бил ампутиран.

Чуждият гражданин посочва, че през 2018 г. е бил свидетел на бомбардировка, а през 2022 г. е бил свидетел на сражения между Ислямската държава, кюрдите и арабски племена в селото. Посочва, че след като племената са поели контрол, не е бил свидетел на сблъсъци. Твърди още, че последният сблъсък в селото е бил през 2023 г., когато племената са се сблъскали с кюрдските сили. Посочва, че понастоящем, в района, на около 5-6 часа път с кола, все още има присъствие на кюрди. Твърди, че е напуснал страната си в конкретният период, за да спаси семейството си. Не е посочил да е имало конкретно събитие, поради което да е напуснал.

Жалбоподателят посочва, че ако се завърне в страната си по произход ще живее с риск, но заради семейството си ще може да живее в селото, заявява, че желае да се събере със семейството си в Б.. Твърди още, че не е получавал лични заплахи в С., не е членувал в политически партии и организации, не е арестуван, съден или осъждан.

В мотивите на оспореното решение административният орган е обсъдил заявените от жалбоподателя обстоятелства, както и факта, че е напускане на С. поради желанието му да живее извън С. и общото положение в страната. Чужденецът в хода на производството е направил само изявления за причините да иска международна закрила, не е представил нито се е позовал на доказателства в подкрепа на твърденията си, освен за самоличността си – лична карта в оригинал.

Към датата на устните състезания по делото, оспорващият, роден на дата 01.01.2008г., е навършил 17 години, доколкото вярно е отразена датата му на раждане. В решението на ответника изключително подробно са изложени мотиви за положението му на ненавършило пълнолетие лице, като подробно е обсъдени правната регламентация и спазването на принципа за зачитане на висшия интерес на детето. Органът е достигнал до извод, че не съществува риск за сигурността му на територията на обичайното му пребиваване, предвид заветите от него обстоятелства на проведеното интервю. е изтъкнал конкретни причини, свързани.

В хода на административното производство са приети и обсъдени в решението на Председателя на ДАБ при МС- Справка вх. № МД-02-41/05.11.2024 г. и Справка № ЦУ-1841/23.08.2024 г., относно общото положение в С., от които става ясно, че сирийското правителство (режимът на Б. А.) контролира над 60 % от общата територия на страната, включително центъра, средиземноморското крайбрежие и южната част. Освен това всички големи градски зони, включително най-големите градове Д., Х., Х. и Х., са разположени в контролираната от правителството зона. Същевременно става ясно и, че Официалното правителство на С. контролира централната и южната част на провинцията, докато Сирийските демократични сили и свързаните с тях Отряди за защита на народа контролират и/или имат присъствие в [населено място] (конкретно в кварталите „Шейк М.“ и „А.“), в района на Т. Р. на север от [населено място] и в М. и А. ал Араб (К.) в източните райони на провинцията Х.. Същевременно, чрез партньорските си неправителствени организации ВКБООН предоставя правни услуги на вътрешно разселените лица, завърнали се бежанци и

приемни общности, както и на търсещите закрила лица и бежанци.

От анализа на посочената в справките информация, административния орган е приел, че атаките от страна на действащите в някои райони опозиционни групировки са спорадични актове на насилие и като такива не могат да се оценяват като въоръжен конфликт. Инцидентните в страната имат определени цели, като например нападения над специфични военни обекти, но не са в състояние да предизвикат масов ефект. В тази връзка е посочено, че сирийското правителство и сирийските демократични сили, посредством различни техни многочислени, добре функциониращи и структурирани сили за сигурност, контролират почти цялата част на страната, като този контрол не е от временен, а от постоянен характер, като се характеризира с устойчивост и ефикасност. В тази връзка е отбелязано и че не трябва да се очаква, че което и да е правителство може да гарантира сигурността на всички граждани в дадената страна.

От информацията за района на местожителство на чуждият гражданин става ясно, че въпреки наличието на нестабилност по отношение на сигурността в части от Д. А., нивото на безогледно насилие в конкретното населено място не е изключително. За същото е прието, че свидетелстват и заявленията на чуждият гражданин относно това, че в селото му не са налице сблъсъци.

От изложените данни при проведеното на жалбоподателя интервюто, ведно с данните от приложените справки за ситуацията в С., административния орган е обосновал извод, че на чуждият гражданин не следва да се предостави международна закрила в Република Б..

По отношение наличието на основание по чл. 8 от ЗУБ, административния орган е приел, че сирийският гражданин е напуснал С., не за да търси международна закрила, а за да търси по-добър стандарт на живот в посока Европа. Същият не е посочил никакви основателни опасения от преследване, визирани в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Кандидатът не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел никакви действия, които да са релевантни на преследване. Статут на бежанец се предоставя единствено на лично основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, които условия в конкретния случай не са изпълнени. Сирийският гражданин не е бил политически ангажиран, както и не е обосновал твърдения за осъществено спрямо него преследване на някои от причините посочени в чл. 8, ал. 1 във вр. с ал. 4 от ЗУБ. Не са и констатирани да са нарушени основни негови права или да е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежко по своето естество и повтораемост. Уточнено е също, че по време на интервюто жалбоподателя е посочил, че не е имал лични проблеми в С., както с официалните власти, така и с недържавни субекти. Заявява, че не е преследван поради етническата или религиозната си принадлежност в страната си по произход. Констатирано е още, че липсват и предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република Б..

Административният орган е формирал заключение, че в този случай жалбоподателят, е взел решение да напусне страната си по произход заради желанието му той, и в последствие и семейството му, да дойдат в Република Б. по изцяло лични причини.

Прието е, че съгласно Глава II, § 62, стр. 24 от Наръчник по процедури и критерии за определяне на бежанец, издаден от Службата на Върховен комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, мигрант е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страна си, за да се засели другаде. Той може да направи това от желание за промяна или приключение или по семейни или други причини от личен характер. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

Що се касае до ситуацията в С., в решението е прието, че същата не се характеризира с изключително насилие по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - безогледно насилие, както и няма разумна възможност да се очаква, че ще бъде подложен на посегателствата по т. 1 и т. 2 от същата разпоредба - реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, заплаха от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми с на територията на С.. По изложени подробни съображения е прието, че по отношение на молителя не са налице основания за предоставяне на международна закрила по основанията на чл.8 и по чл. 9, ал. 1-3 ЗУБ. Същевременно с това за кандидата се установяват положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, статут на бежанец и хуманитарен статут може да не се предостави, когато в една част от държавата по произход не съществуват основания за страх от преследване, нито реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства, при което той може безпрепятствено и трайно да се ползва от ефективна закрила там. За жалбоподателят, като алтернатива на възможността да се завърне в мястото и района му на постоянно местожителство, е и възможността да се установи в множество от зоните на страната, в които не е налице безогледно насилие, контролираните от правителствените сили, включително най-големите градове, или контролираните от кюрдските сили големи части, включително от провинцията Д. А..

Административният орган е взел предвид и положението на ненавършилото пълнолетие лице и съгласно чл. 6а от ЗУБ, е взел предвид, че при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето. В представеният социален доклад на Дирекция „Социално подпомагане“ не се откриват преки и непосредствени рискове за физическото, психическото, нравственото, интелектуалното и социално развитие на детето и няма данни основните му права да са нарушени. Не са открити и данни, които да сочат, че връщането в родината на детето противоречи на висшия интерес.

С оглед, че лицето е непълнолетно, е съобразена също Глава V, параграфи 52-79 от Общ коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето върху Конвенцията на ООН за правата на детето относно най-добрия интерес на детето, публикуван през месец ноември 2014 г. от Детския фонд на ООН (У.), според която при оценката и определянето на най-добрите интереси на детето следва да се вземат предвид следните елементи: възгледите на детето, идентичността на детето, запазването на семейната среда и поддържането на взаимоотношенията, грижата за детето и неговата закрила и безопасност, наличието на уязвимо положение, правото на детето на здравеопазване и правото на детето на образование. Съгласно Глава V, параграфи 80 и 81 от Общ коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето следва да се

подчертае, че основната оценка на най-добрите интереси на детето е обща оценка на всички относими елементи на тези интереси, като тежестите на всеки от тях зависи от останалите. Съдържанието на всеки елемент непременно ще се различава за различните деца и случаи според вида решение и конкретните обстоятелства. Същото важи и за важността на всеки елемент в цялостната оценка. Елементите в оценката на най-добрите интереси могат да са в противоречие помежду си при разглеждане на конкретен случай и обстоятелствата по него. Запазването на семейната среда например може да е в разрез с необходимостта да се защити детето от риска от насилие или малтретиране от родителите. При такива ситуации елементите трябва да бъдат претеглени помежду им, за да се намери решението, което отговаря на най-добрите интереси на детето или децата. Посочените в Общ коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето елементи, които следва да се вземат предвид при оценката на най-добрите интереси на детето, са възприети: и в Практическото ръководство на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището - ЕСПОУ (понастоящем - Агенция на Европейския съюз в областта на убежището) относно висшия интерес на детето в процедурите за предоставяне на убежище, публикувано през 2019 г., в частност в Глава 1, параграф 1.6 от ръководството.

С оглед на запазване на идентичността на детето, съгласно параграф 56 от Общ коментар № 14 (2013), вземащото решението лице трябва да вземе под внимание този специфичен контекст, когато оценява и определя най-добрите интереси на детето. Надлежното съобразяване с най-добрите интереси на детето означава децата да имат достъп до културата и по възможност езика на страната и семейството, от които произхождат, както и възможността за достъп до информация относно биологичното им семейство, в съответствие с правните и професионалните норми в съответната страна. Именно в тази връзка, предвид вече установената липса на основания за получаване на закрила по реда на ЗУБ, довел до напускането на чужденеца на страната му по произход, се установява, че висшият интерес на детето е той да продължи да живее в родното му място, или на мястото му по постоянно местожителство, за него да се полагат грижи на майчин език и той да продължи да живее в културната и/или семейна среда на страната му по произход, заедно с родителите му, с неговите близки и приятели, където ще може да комуникира и живее в обичайната му среда, да не бъде изложен на външна среда, в която за лицето е налице езикова бариера и произтичащи проблеми с комуникацията, както и много други неудобства от социален, психологичен, икономически характер, произтичащи от обстоятелството, че същият се намира извън родината му, без да е подкрепян от негови родственици.

Въз основа на изложеното и съблюдавайки принципа за висшия интерес на детето, заложен в Конвенцията на ООН за правата на детето се установява, административният орган е формирал извод, че за молителя не съществува риск за сигурността му на територията на обичайното му пребиваване. В хода на производството кандидатът не е изтъкнал конкретни причини, свързани с благосъстоянието и социалното му развитие, които да не могат да бъдат посрещнати в страната му на произход. Връщайки се в С., той няма да бъде лишен от неговата идентичност и ще може да поддържа взаимоотношения с роднините си, КОИТО по думите: му продължават да пребивават там. Следва да се посочи, че именно в държавата си на произход детето ще има възможност да доизгради традиционните социални, родови, културни и езикови ценности и норми, имащи особена важност за

личностното му развитие. В случая, предвид липсата на релевантни основания, не се откриват и обективни възпрепятстващи пречки за завръщане на сирийския гражданин в родината му.

С особена важност в конкретния случай е разгледано и съдържанието на параграф 61, съгласно който, предвид тежкото въздействие, което оказва върху детето отделянето му от един или от двамата му родители, към такова отделяне следва да се прибегва единствено като крайна мярка, например когато детето е застрашено от вреда или ако това е необходимо по други причини. Не бива да се извършва отделяне, ако има по-ненатрапчиви мерки, с които детето да бъде защитено. Преди да се прибегне до отделяне, държавата следва да предостави подкрепа на родителите в поемането на техните родителски отговорности и да възстанови или подобри способността на семейството да се грижи за детето, освен ако отделянето е необходимо с оглед защита на детето. Икономически съображения не могат да оправдаят отделянето на дете от родителите му. Именно в тази връзка, имайки предвид, че в случая чуждият гражданин е напуснал, или е бил изпратен самостоятелно, с цел извършване на процедура, чрез която легално да доведе своето семейство, което пък продължава - да пребивава без негативни последици, на мястото на обичайното им местообитание, следва да се приеме, че именно интересът в случая би следвало да е завръщане и събиране на молителя с близките му, на сирийска територия.

В процесния случай е преценено, че висшият интерес на детето по отношение на търсещият международна закрила, отчитайки идентичността и събраната по случая информация, е той да живее в семейна среда заедно с неговите родители или родственици в държавата му по произход - С.. Взимайки предвид отсъствието на релевантни основания за предоставяне на международна закрила на молителя, административният орган е приел, че постановяването на настоящото решение не само, че не би било нарушение на принципите за най-добрия интерес на детето и запазване целостта на семейството, но и не би могло да се разглежда като нарушаване на правото за зачитане на семейния живот, както е предвидено в член 8 от Европейската конвенция за правата на човека, тъй като настоящото решение се съобразява именно със положението на семейството на молителя и с висшият интерес на детето.

В съдебна заседание са представени доказателства относно променената общественно-политическа обстановка в С., видно от които е свален режима на президента Б. ал А..

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество. При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени

по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено на разбираем за него език за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). В производството е представляван от назначения му адвокат, съгласно чл. 25, ал.1 от ЗУБ. Преди провеждането на интервюто е дал съгласието си, заявил е, че няма пречки за провеждането му, по време на интервюто му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. По време на интервюто е присъствал назначеният му представител- адв. К. К., съгласно изискването на чл.25, ал.7 от ЗУБ. След провеждане на интервюто текстът на протокола му е преведен на разбираем от него арабски език, удостоверил е с подписа си, че няма възражения по него. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/ или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материално-правно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. В разглеждания случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

При проведеното интервю, чуждият гражданин изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. Също в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които

да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да порожда у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Сирийският гражданин е напуснал С., не за да търси международна закрила, а за да търси по-добър стандарт на живот в посока Европа, т.е. по чисто икономически съображения. Съгласно „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец“ на службата на ВКБООН за бежанците е посочено, че кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което жалбоподателят не е направил. В тази връзка правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република Б..

Следователно от събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и

относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут.

Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато Съдът се произнася по случая. В тази връзка, Съдът изиска актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

Представена актуална Справка вх. № ЦУ-0220/14.01.2025 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, относно актуалната обществено-политическа обстановка в С., след падането на режима на президента Б. А.. Видно от нея на 27 ноември 2024 г. ислямистката групировка "Х. Т. ал Ш." (Н. Т. al-S., Н.), чийто контрол преди това е ограничен до части от провинциите А. (Х.) и И., започва голяма офанзива в С. С., в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции. Първоначално бунтовниците превземат А. (Х.), втория по големина град в страната, на 5 декември пада [населено място], а два дни по-късно е превзет и третият по големина град в С., Х.. На 8 декември 2024 г. бунтовниците, водени от Н., навлизат в Д., а същия ден президентът Б. А. напуска страната. Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Х. Т. ал Ш." обявява обща амнистия. На 21 декември 2024 г. Сирийският вестник Al W. съобщава, че най-малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявления за уреждане на статута си в централните в осем провинции, като най-малко 20 000 от тези кандидати произхождат от "крепостите" на бившия режим в провинциите Л. и Т.. В справката е посочено още, че към 29 декември 2024 г. 94 от общо 114-те подкрепяни от Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) обществени центрове в С. възобновяват своята дейност. От 27 ноември 2024 г. насам 58 500 души са се свързали с обществените центрове, за да се регистрират и да получат достъп до услугите за закрила. Според ВКБООН, в периода 8-29 декември 2024 г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Т.). От началото на 2024 г. (до 29 декември 2024 г.) приблизително 119 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Р. (25%), А. (Х.) (20%) и Д. (20%) . Видно от справката още в бюлетин на ВКБООН от 2 януари 2025 г. се посочва, че според оценки на Комисариата, от 8 декември 2024 г. насам 115 000 сирийци са се завърнали обратно в С.. Тези данни се основават на публични изявления за приемащите страни, контакти с имиграционните служби от вътрешността на С., както и на граничен мониторинг, извършван от ВКБООН и партньорски организации. По отношение на официалните изявления, на 30 декември 2024 г. Т. съобщава, че 35 114 сирийци са се завърнали доброволно от 8 декември 2024 г. насам. На 7 януари 2025 г. международните полети от летището в Д. са възобновени за първи път след падането на режима на Б. А.,

съобщава електронното издание на британския вестник Т. Г.. Възобновяването включва първия директен полет от катарската столица Доха от 13 години насам, който е посрещнат в празнична атмосфера в залата за пристигащи пътници. В началото на януари 2025 г. САЩ предоставя шестмесечно изключение от санкциите, т.нар. общ лиценз, за да позволи хуманитарна помощ след края на управлението на Б. А. в С.. Изключението, което ще бъде валидно до 7 юли 2025 г., позволява определени транзакции с държавни институции, включително болници, читалища и комунални услуги на федерално, регионално и местно ниво, както и със свързани с "Х. Т. ал Ш." (Н.) организации в цяла С.. Въпреки че санкции не са отменени, лицензът също така позволява транзакции, свързани с продажбата, доставката, съхранението или даряването на енергия, включително петрол и електричество, към или в С.. Той също така позволява лични трансфери и определени дейности, свързани с енергията, в подкрепа на усилията за възстановяване. След премахването на санкциите Катар обявява, че ще помогне за финансирането на 400-процентно увеличение на заплатите в публичния сектор, обещано от сирийското временно правителство.

Тук следва да бъде посочено, че на основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Приетата по делото справка е изготвена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представлява официален свидетелстващ документ и обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с нея, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства. Твърденията за обратното на адвоката са формални и поради това необосновани. В държавата си по произход, доколкото там е семейството на оспорващия, същият няма статут на „непридружен непълнолетен“ – понятие по правото на ЕС, предвид на което справка не е неотнормима.

Що се касае до ситуацията в С., съдът взе предвид и следното:

На заседанието си от 19 декември 2024 г. Европейският съвет прие заключенията относно положението в С. след падането на режима на Б. А., и конкретно следното:

-Определят като историческа възможност за повторно обединение и изграждане на страната и подчертават значението на приобщаващ и ръководен от С. политически процес, който да отговаря на легитимните стремежи на сирийския народ в съответствие с основните принципи на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН, изразена е и подкрепа за работата на специалния пратеник на ООН за С..

-Независимостта, суверенитетът и териториалната цялост на С. в рамките на сигурни граници, следва да се зачитат изцяло в съответствие с международното право. Подчертава се необходимостта да се гарантира зачитането на правата на човека, включително правата на жените, неосновано на религиозно разделение управление и защита на членовете на религиозните и етническите малцинства, както и да се опази културното наследство на С..

-Призовават се всички страни да пазят националното единство и да гарантират защитата на цивилното население, предоставянето на обществени услуги, както и създаването на условия за приобщаващ и мирен политически преход и за безопасно, доброволно и достойно връщане на сирийските бежанци, както е определено от ВКБООН.

-Подчертават също значението на борбата с тероризма, на предотвратяването на

повторната поява на терористични групи и на унищожаването на оставащите запаси от химически оръжия.

В изявление на върховния представител от името на Европейския съюз по повод падането на режима на А., който бележи исторически момент за сирийския народ, се изразява подкрепа за всички сирийци и в страната, и в диаспората, които са изпълнени с надежда или пък се страхуват от несигурното бъдеще. Всички те трябва да имат възможността да се обединят и да стабилизират и изградят отново своята страна, да възстановят справедливостта и да гарантират наличието на отчетност. Изтъква се, че е от решаващо значение е да се запази териториалната цялост на С., да се зачитат нейната независимост, нейният суверенитет и държавните институции и да се отхвърлят всички форми на екстремизъм. Настоятелно се призовават всички участници да избягват всякакво по-нататъшно насилие, да гарантират защитата на цивилното население и да спазват международното право, включително международното хуманитарно право, в това число защитата на членовете на всички малцинства, включително християнските и другите малцинствени вероизповедания, за безопасността на чуждите граждани и за зачитането на дипломатическите представителства в Д.; приканват се всички страни да защитят богатото културно наследство и религиозните паметници на С..

Изтъква се в изявлението, че е наложително повече от всякога всички заинтересовани страни да започнат приобщаващ и ръководен и подкрепян от сирийците диалог по всички ключови въпроси, за да се гарантира организиран, мирен и приобщаващ преход, в духа на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН и в съответствие с волята на сирийския народ.

В този критичен период Европейският съюз подкрепя сирийския народ и продължава да поддържа тесни контакти с партньорите в региона и с ключовите международни партньори, в това число предоставя значителна финансова помощ. Така от 2017 г. насам ЕС организира ежегодни конференции в подкрепа за бъдещето на С. и региона. Тези конференции имат за цел да продължат да подкрепят сирийското население и съседните държави, приемащи сирийски бежанци, и да мобилизират международната общност в подкрепа на всеобхватно и надеждно политическо решение на конфликта в С.. Конференцията е форум за потвърждаване на подкрепата от международната общност за сирийския народ и за усилията на специалния пратеник на ООН за постигане на политическо решение чрез преговори, в съответствие с Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН.

На конференцията през 2024 г. донорите се ангажираха да предоставят сума в общ размер на 7,5 млрд. евро. Общата сума включва 2,12 млрд. евро, обещани от ЕС за 2024 и 2025 г.

От създаването си през декември 2014 г. досега Регионалният доверителен фонд на ЕС в отговор на кризата в С., известен още като фонда „Мадад“, е мобилизирал 2,38 милиарда евро. Макар фондът официално да приключи дейността си през декември 2021 г., то съществуват проекти, които ще бъдат изпълнени до юни 2025 г. Този фонд е заменен от Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (известен също като „Глобална Европа“). Този инструмент урежда рамката за сътрудничеството на ЕС в полза на сирийския народ за периода 2021—2027 г.

В рамките на ЕС се полагат усилия и за облекчаване на санкциите, наложени на сирийското правителство на сваления президент Б. А. и подпомагане на населението

на страната, а издадоха шестмесечно освобождаване за трансакции с някои държавни органи, за да облекчат потока от хуманитарна помощ, да се справят с недостига на електроенергия в С. и да позволят лични парични преводи. На 04.01. 2025г. германският външен министър А. Б. пътува до С. за едномесечна визита с френския си колега от името на ЕС и се среща с лидера на "Х. Т. аш Ш." А. ал-Ш.. По време на посещението си Б. заяви, че всички сирийски групи, включително жени и кюрди, трябва да бъдат включени в прехода на страната, ако Д. иска европейска подкрепа.

Горните данни са част от съобщенията на страницата на Европейските институции и са публично достъпни. Данните за падане на режима на Б. А. и поемане на властта от новия лидер на С. също са безпротиворечиво разпространени от всички национални медии и общодостъпни. Също така е ноторно (източници – новини на сайта на българска национална телевизия , периода 08-15.12.2024г.), че значителен брой сирийци в Д. и по света ликуват, завръщат се в страната си след падането на режима на Б. А.. Мотивите за ситуацията в С. е в съответствие със задължението на съда по чл.46, пар.3 от Процедурната Директива (Директива 2013/32) да обсъди всички относими данни и след издаването на оспореното решение, относими към преценката за предоставяне на международна закрила на оспорващия.

Предвид изключителната подкрепа от международната общност, бъдещето на С. зависи изключително от волята на сирийския народ, именно сирийските граждани следва да изградят желаното бъдеще на държавата си. Я. е волята на Европейския съвет – за подкрепата на С. за изграждане на демократично общество и завръщане на сирийците в страната им. Предвид изложеното, тъй като няма основания да се предполага, че ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 5 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, то оспореното решение е правилно като краен резултат и при изменената обстановка в С.. Същото е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република Б., конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Доводите на адвоката на оспорващия за издаването на оспореното решение от некомпетентен орган, обсъдени по-горе, не се възприемат от съда. Разпоредбите от ЗУБ на които се основава възражението – чл.48 и чл.49 уреждат съответно правомощията на председателя (чл.48, ал.1 ЗУБ) и органът, който го избира – Министерски съвет (чл.49, ал.1 ЗУБ). Българският законодател е въвел общи изисквания за заемане на длъжността – чл.49, ал.2 ЗУБ, а именно: да е български гражданин, който няма друго гражданство, да има висше образование и не по-малко от пет години трудов стаж. От тези изисквания не може да се направи извод, че при избора на конкретното физическо лице за председател на ДАБ, издало оспореното по делото решение, не са взети предвид изисквания на правото на ЕС или за компетентност по въпроси, свързани с непридружени непълнолетни лица, или в областна на защита на правата на детето или защита на правата на друга група уязвими лица, подали молба за международна закрила при конкретния избор. На първо място се касае за преценка, попадаща в рамките на оперативната самостоятелност на органа по назначението - сложен фактически състав, включващ решение на Министерски и назначаване от министър председателя, актове, чиято законосъобразност не подлежи нито на

инцидентен контрол в съдебно производство като процесното, нито на контрол от настоящия съд, предвид правилата за родовата подсъдност на делата. Следва да бъде зачетено правното действие на актовете на компетентните органи, по силата на които е възникнало правоотношението за длъжността председател на ДАБ за конкретното физическо лице, издало оспореното по делото решение, а оспорването за некомпетентност – за неоснователно. По силата на избора за заеманата длъжност, следва да се приеме, че председателят на ДАБ притежава „компетентност“ – по материално правни въпроси във връзка с упражняване на всички предоставени му от закона правомощия.

Идентични съображения – по силата на акта за назначение на интервюиращия орган, същият следва да се приеме за компетентен да проведе интервюто с оспорващия непридружен непълнолетен. Както посочва ответника, интервюто е проведено в присъствието на адвоката, който не е предявил никакви възражения в хода на провеждането му по каквито и да са въпроси.

Правата на оспорващия като непридружен непълнолетен в производството по молбата му за закрила са изцяло защитени - на първо място с назначаването на адвокат за негов процесуален представител, който освен това също се счита за компетентен по всички въпроси, свързани с личното му положение, и второ – с участието на специализиран орган по българското право, с компетентност по закрила на детето.

Оспореното по делото решение е издадено след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотносими са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут.

Правилно в мотивите на оспореното решение органът е взел предвид и обстоятелството, че според изявленията на Х. А. Г., в неговото село продължават да живеят неговите родители, множество братя и сестри, които ако действително са се сблъскали с каквито и да е проблеми или е имало риск за живота и сигурността им, то те несъмнено биха избрали да напуснат мястото, независимо дали разполагат с финансова възможност и други пречки, те продължават да пребивават там, а само молителят е изпратен в Европа – по решение на семейството и за да направи „събиране на семейството“ тук. Правилен е изводът, че оставането на близките му в С. по безспорен начин обосновава извода за ниската вероятност да са изложени на реална опасност от тежки посегателства. Също следва да се вземе предвид и заявеното от оспорващия за отдалечеността на неговото село – на няколко часа път с кола от центъра на събитията, които неправилно адвоката иска да бъдат взети предвид – в [населено място]. Споделими са и изводите за възможността за вътрешно

разселване в С. в случай на възникване на заплаха или въоръжен конфликт на конкретно място, предвид и услугите, които ВКБООН предоставя на територията на С. и възможността за придвижване с документите за самоличност, издавани от сирийските власти, във всички части на държавата.

Що се касае до довода на адвоката, че не е взето предвид нежеланието на оспорващия да отбие военната си служба и обсъдена практиката на СЕС, то оспорващият не е бил принуждаван по такъв въпрос, нито заплашван според изявленията му, обсъдени по-горе, тъй като е бил непълнолетен преди да напусне страната си по произход. Такъв довод не е заявен на първо място в хода на административното производство от оспорващия, а за пръв път пред съда в синхрон с доводите на адвоката - и то за възможността при навършване на пълнолетие да бъде ангажиран в сирийската армия. Следва да се вземат предвид насоките по Наръчника на ВКБООН относно лицата дезертъори и нежелаещи да изпълнят задължението си за военна служба, което нежелание само по себе си не съставлява основание за признаване на едно лице за бежанец. Що се касае до възможността да участва във военни действия или риска да бъде убит в случай, че бъде ангажиран да служи в армията на държавата си по произход, то посочената възможност и опасности на военната служба по принцип съществуват и за всяко друго лице в такова положение и поради това е неотнормимо към предоставяне на международна закрила.

На основание изложеното, с оспореното решение правилно е постановен отказ да се предостави международна закрила на оспорващия както на основание чл.8, така и на основанията по чл.9 ЗУБ. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. **Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, 12-ти състав,**

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. Г., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 12087 от 20.11.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република Б., с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република Б..

СЪДИЯ: